

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
5.Bhar.228/2013/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2014. év február hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A lopás bűntette miatt I. r. v'dlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.V.7532/2012/18. számú ítéletét II. r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

A vádlott cselekménye a 2012. évi C. törvény 370. § (1), (2) bekezdés bb) (3) bekezdés ba) pontja szerint minősül.

A vádlott büntetése 2/3 részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.Bk.36.825/2011/3. számú ítéletével kapcsolatban engedélyezett feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 5.520 (ötezer-ötszázhusz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. év január hó 17. napján kelt 35.B.V.29.417/2010/34. számú ítéletében II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli, folytatólagosan elkövetett lopás bűntettében, részben mint társtettet [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b/1. pont]. Ezért őt a bíróság - mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett továbbá az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt tárgyak további sorsáról és a II. r. vádlottat - társával egyetemlegesen - kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete I. r. vádlott tekintetében a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen - melyet az ügyész tudomásul vett - II. r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2013. év január hó 16. napján kihirdetett 28.Bf.V.7532/2012/18. számú ítéletével az elsőfokú bíróság határozatát megváltoztatta, és II. r. vádlott vonatkozásában 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett lopás bűntette tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

A fennmaradó 1 rendbeli, részben társtettesként, folytatólagosan elkövetett lopás bűntette vonatkozásában a társtetteseségnél a részbeniségre utalást mellőzte és ugyancsak mellőzte a halmazati büntetésre utalást.

II. r. vádlott tekintetében megszüntette a Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.Bk.36.825/2011/3. számú jogerős ítélete kapcsán alkalmazott feltételes szabadságot, egyebekben e vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a II. r. vádlottat a fellebbviteli eljárás során felmerült bünygi költség viselésére.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2013. év május hó 28. napján kelt BF.472/2013/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Azt fejtette ki, hogy az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróságok az eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatták le.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat feltárta és értékelte. Az általa megállapított tényállás megalapozott volt, azt a másodfokú bíróság is irányadónak tartotta.

A jogosultak részéről a tényállást senki nem támadta, így az a harmadfokú eljárás során is irányadó.

Helyesen foglalt állást a másodfokú bíróság a folytatólagosság egységébe tartozó cselekményekről, ezért törvényesen szüntette meg e részben a büntetőeljárást. Ennek ellenére a bűncselekményeket sorozatjelleggel elkövető II. r. vádlott esetében a büntetés enyhítésére nem látott indokot, ezért a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A harmadfokú bíróság nyilvános ülésén a vádlott védője az első- és másodfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak minősítette, és nem vitatta az ennek alapján levont jogi következtetéseket és minősítést sem. Rámutatott, hogy immár csak 1 rendbeli bűncselekmény miatt folyik eljárás a vádlottal szemben, erre figyelemmel a vele szemben kiszabott szabadságvesztés enyhítésére tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője annak az álláspontjának adott hangot, hogy jelen ügyben a vagyon elleni bűncselekmény tárgyi súlyát éppen az áruházi lopások sorozatjellege alapozza meg, de e körben hívta fel a figyelmet II. r. vádlott többszörösen büntetett előéletére is. A vádlott által elkövetett bűncselekmények nagy számából, sorozatjellegéből arra lehet következtetést vonni, hogy e deliktumokat életvitelszerűen hajtotta végre, ilyen és ehhez hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésére rendezkedett be.

Indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a 2012. évi C. törvényt alkalmazza II. r. vádlottal szemben, mert az a feltételes szabadságra bocsátás és a feltételes szabadság megszüntetése szempontjából kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz. Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság állapítsa meg, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá a feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzze a másodfokú ítéletből, egyebekben pedig a Fővárosi Törvényszék ítéletét hagyja helyben.

II. r. vádlott az utolsó szó jogán nem szólalt fel.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdése alapján bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el, a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat beszerezte, megvizsgálta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte. Ennek eredményeként megalapozott történeti tényállást állapított meg, amelyet mindenben alátámasztott II. r. vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomása is.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott volt, nem szenvedett a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól.

A másodfokú bíróság is perrendszerűen bírálta felül a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet, és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást maga is túlnyomó részt megalapozottnak tartotta. Azt csak II. r. vádlottra vonatkozó személyi részében - az előéleti adatok tekintetében - a beszerzett iratok és erkölcsi bizonyítvány adatai alapján helyesbítette, illetve egészítette ki.

Helyesen jutott a Fővárosi Törvényszék arra a következtetésre, hogy II. r. vádlott esetében a korábbi elítélésére figyelemmel, a tényállás 3/A., B., C. pontjaiban szereplő, a bűncselekmény egységébe tartozó részecselekményeket korábban a Pesti Központi Kerületi Bíróság már jogerősen elbírálta a 2011. év május hó 18.

napján kihirdetett 27.B.X.29.143/2010/14. számú ítéletében. Erre figyelemmel, továbbá a 6/2009. számú BJE határozatban foglaltak alapján megalapozottan foglalt állást a másodfokú bíróság abban a kérdésben, hogy a vádlott fentebb megjelölt bűncselekményei az elbírálás tárgyát képező bűncselekmény tekintetében ítélt dolognak minősülnek.

Mind a másodfokú, mind pedig a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges körben teljesítette az indokolási kötelezettségét, számot adott arról, hogy a vádlottat terhelő bizonyítékokat miként értékelte, azokat milyen okból fogadta el, és nem utolsó sorban arra is rámutatott, hogy a bűncselekményeket II. r. vádlott is beismerte. Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét a másodfokú bíróság is osztotta, és azzal a harmadfokú bíróság is egyetértett.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság - a másodfokú bíróság ítéletében írt változtatással - okszerűen következtetett II. r. vádlott bűnösségére az 1. és 4. pontokban szereplő vagyoni elleni bűncselekmények vonatkozásában.

A 2013. év július hó 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvényre tekintettel a harmadfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy a bűncselekmények elkövetésekor hatályban volt vagy a jelenleg hatályos Btk. tesz lehetővé kedvezőbb elbírálást II. r. vádlott számára. E vizsgálódása során a harmadfokú bíróság - egyetértve a Fellebbviteli Főügyészség képviselőjének a nyilvános ülésen kifejtett álláspontjával - megállapította, hogy a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb szabályozásra tekintettel, a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni jelen ügyben.

Ennek megfelelően II. r. vádlott cselekménye a 2012. évi C. törvény 370. § (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés bb) pontjaira figyelemmel, a (3) bekezdés ba) pontja szerint minősül, melyet a 6. § (2) bekezdésében írt rendelkezés alapján folytatólágosan követett el.

II. r. vádlott jelen ítélettel elbírált utolsó bűncselekményének elkövetési ideje a 2010. év augusztus hó 11. napja volt, ugyanakkor a Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.Bk.36.825/2011/3. számú összbüntetési ítélete - melyből a vádlottat feltételes szabadságra bocsátották - 2011. év december hó 15. napján emelkedett jogerőre. Megállapítható, hogy a vádlott a bűncselekményét a fenti elítélésének jogerőre emelkedését megelőzően követte el. Helyesen járt el a Fővárosi Törvényszék, amikor a másodfokú ítélet meghozatalának időpontjában az akkor hatályos Btk.-t alkalmazva, a korábbi ítélet kapcsán alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette a Btk. 48. § (4) bekezdése alapján.

Az új Btk. 40. § (1) bekezdése szerint csak a feltételes szabadság tartama alatt elkövetett bűncselekmény alapozza meg a feltételes szabadság megszüntetését, melynek egyenes következménye, hogy a 2012. évi C. törvény rendelkezései

értelmében jelenleg nincs helye a feltételes szabadság megszüntetésének, ez a rendelkezés pedig egyértelműen kedvezőbb elbírálást eredményez a vádlottra.

Megállapította a harmadfokú bíróság, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó rendelkezés az új Btk. 35. § (1) bekezdés II. fordulatán, a közügyektől eltiltás a 61. § (1) bekezdésén és a 62. § (1) bekezdésén alapul.

A másodfokú bíróság egyéb járulékos kérdésekben hozott rendelkezései is törvényesek.

Ezért a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét - az időközben bekövetkezett jogszabályi változásokra figyelemmel - a Be. 398. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 396. § (1) bekezdésének felhívásával helybenhagyta.

A harmadfokú bíróság a Be. 398. § (3) bekezdésében írtak alapján - figyelemmel a Be. 381. § (1) bekezdésében és a Be. 385. §-ában írtakra - kötelezte a vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség viselésére.

Budapest, 2014. év február hó 14. napján

Dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke

Dr. Németh Nándor sk.

előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.Bf.V.7532/2012/18. számú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.228/2013/5. számú ítéletében írt változtatással a 2014. év február hó 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2014. év február hó 14. napján

Dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Czibere Éva

tisztviselő